

Sygn. akt VI U 1403/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – st. sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2018 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: T. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 10 sierpnia 2017 r., znak: (...)

w sprawie: T. G.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o emeryturę

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu T. G. prawo do emerytury od dnia (...) r.,
- 2) stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji,
- 3) zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. na rzecz ubezpieczonego kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt VIU 1403/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 sierpnia 2017 roku organ rentowy odmówił przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury powołując się na to, że ubezpieczony nie wykazał stażu pracy w szczególnych warunkach co najmniej w rozmiarze 15 lat. Od tego, od tej decyzji odwołanie złożył ubezpieczony, który stwierdził w odwołaniu, że przepracował 15 lat w warunkach szczególnych a konkretnie przepracował okres od 1 lipca 1974 roku do 20 października 1977 roku w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) pracując jako operator żurawia i w tym okresie mieścił się również okres odbywania służby wojskowej oraz ubezpieczony w odwołaniu wskazał, że przepracował w szczególnych warunkach w tym samym charakterze jak w poprzednim zakładzie pracy okres od 21 października 1977 roku do 30 września 1991 roku w Przedsiębiorstwie (...) następnie w R.. Na rozprawie przed Sądem Okręgowym pełnomocnik ubezpieczonego sprecyzował żądanie odnośnie tego okresu zatrudnienia wskazując, że żądanie dotyczy okresu do 30 stycznia 1991 roku. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na argumentację zawartą

w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji i wskazując dodatkowo, że ubezpieczony nie posiada świadectwa pracy w szczególnych warunkach dotyczącego tych spornych okresów zatrudnienia. Sąd Okręgowy ustalił w toku postępowania dowodowego, że ubezpieczony T. G. urodzony (...) ukończył wymagany przepisami Ustawy emerytalnej wiek (...) roku swój wniosek o emeryturę złożył 8 sierpnia 2017 roku. Jest członkiem OFE ale złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na dochody budżetu państwa. Posiada staż ubezpieczeniowy w ilości 26 lat 8 miesięcy i 1 dnia. Sąd Okręgowy ustalił, że ubezpieczony od tysiąc, od 5 lipca 71 roku zatrudnił się w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) na podstawie umowy o naukę zawodu bowiem uczył się w (...) Szkole Zawodowej dla Pracujących, którą ukończył w czerwcu 74. Ukończył ją w zawodzie mechanika maszyn budowlanych. Od 1 lipca 1974 roku kontynuując to zatrudnienie ubezpieczony rozpoczął pracować, rozpoczął pracę jako operator żurawia wieżowego czyli obsługiwał ciężką maszynę budowlaną. Taką pracę wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy do momentu powołania go do służby wojskowej, którą odbywał od 27 października 75 roku do 14 października 77 roku. Po odbyciu służby wojskowej wrócił do pracy w Przedsiębiorstwie (...) i wykonywał swoje dotychczasowe obowiązki i następnie rozwiązał stosunek pracy z dniem 20 października 77 roku. Ubezpieczony zatrudnił się następnie od 21 października 1977 roku w Przedsiębiorstwie (...) w B. jako kierowca operator żurawia dźwigowego. Nie wykonywał w okresie tego zatrudnienia a realnie pracował do 30 stycznia 91 roku bo później korzystał z urlopu bezpłatnego, a więc ubezpieczony w trakcie tego zatrudnienia wykonywał wyłącznie obowiązki operatora żurawia dźwigowego nie wykonywał pracy mechanika, którą to pracę wskazano w świadectwie pracy ubezpieczonego. A więc w obu tych zakładach pracy zarówno w Przedsiębiorstwie (...) jak i w Przedsiębiorstwie (...), które później przekształciło się w Przedsiębiorstwo (...) ubezpieczony wykonywał pracę operatora ciężkiej maszyny budowlanej czyli pracę o której mowa w dziale V pozycja 3 załącznika A do Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 83 w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie zeznań ubezpieczonego, zeznań świadków J. G.

[f 00:06:24.446]

i Z. G.

[f 00:06:26.556]

Tym zeznaniom dał wiarę ponieważ świadkowie pracowali razem z ubezpieczonym ich zeznania były spontaniczne, były zgodne z zeznaniami samego ubezpieczonego, którym też Sąd z tego względu dał wiarę, a ponadto zeznania i ubezpieczonego i świadków znajdowały odbicie w aktach osobowych, które prowadziły dla ubezpieczonego Przedsiębiorstwo (...). W związku z powyższym Sąd uznał, że postępowanie dowodowe potwierdziło fakt pracy ubezpieczonego w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, która to ustawa w artykule 184 wymaga aby dana osoba, która się ubiega o emeryturę w obniżonym wieku przepracowała co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach bowiem na ten co najmniej 15-letni okres pracy ubezpieczonego składają się 3 lata pracy 3 miesiące i 20 dni w Przedsiębiorstwie (...) i 13 lat 3 miesiące i 7 dni w Przedsiębiorstwie (...) a następnie R.. Sąd zaliczył także ubezpieczonemu okres pracy okres odbywania służby wojskowej bowiem uczynił to na podstawie przepisu artykułu 108 ustęp 1 Ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 75 roku zgodnie z którym czas odbywania zasadniczej służby wojskowej wlicza się pracownikowi do okresu zatrudnienia w zakresie wszelkich uprawnień związanych z tym zatrudnieniem jeżeli po odbyciu tej służby podjął on zatrudnienie w tym samym zakładzie pracy w którym był zatrudniony przed powołaniem do tej służby. Z zeznań powoda wynika, że powrócił on w terminie określonym w przepisach tej ustawy do dotychczasowej pracy i wykonywał ją jakkolwiek krótko ale nie ma to tutaj większego znaczenia do momentu rozwiązania stosunku pracy. Taką wykładnię przepisów Ustawy o powszechnym obowiązku obrony zaakceptował Sąd Najwyższy między innymi w wyroku z 6 kwietnia 2006 roku w sprawie III UK 5/06 uznając, że okres służby wojskowej, którą odbywa się w trakcie pracy w szczególnych warunkach i po odbyciu tej służby powraca się do tej pracy w szczególnych warunkach należy zaliczyć pracownikowi do właśnie okresu uprawniającego do uzyskania emerytury w obniżonym wieku. W związku z powyższym Sąd Okręgowy stwierdził, że ubezpieczony spełnił wszystkie przesłanki z artykułu 184 Ustawy o emeryturach i rentach z FUS, a jednocześnie jego praca była stałą pracą w pełnym wymiarze czasu pracy w rozumieniu przepisów tego Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach bowiem warunkiem uznania pracy za pracę w warunkach szczególnych jest to żeby to była praca wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Jakkolwiek ubezpieczony nie dysponował świadectwem pracy w szczególnych warunkach to

ograniczenia dowodowe obowiązujące przed organem rentowym nie obowiązują w toku postępowania sądowego. Sąd ma prawo do czego uprawnia go artykuł 472 i 473 Kodeksu postępowania cywilnego przeprowadzać postępowanie dowodowe przeprowadzając dowody z dokumentów, zeznań świadków i to właśnie uczynił Sąd Okręgowy i te dowody dały mu podstawę do ustalenia, że ubezpieczony spełnia wszystkie warunki do uzyskania prawa do emerytury, ale to przekłada się na orzeczenie w punkcie 2 wyroku bowiem w punkcie 2 wyroku Sąd stwierdził, że organ nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji tak Sąd orzekł na podstawie artykułu 118 ustęp 1 a Ustawy o emeryturach i rentach z FUS co oznacza, że w przypadku uprawomocnienia się tego wyroku nastąpi spłata świadczenia od tego miesiąca od którego panu Sąd przyznał emeryturę ale bez odsetek, bo Sąd uznał, że organ nie mógł panu przyznać prawa...

[**Ubezpieczony** 00:11:45.598]

Rozumiem.

[**Przewodniczący** 00:11:46.168]

Do emerytury z uwagi na brak stosownych dokumentów. Reasumując więc Sąd uznał, że są spełnione warunki do uzyskania prawa do emerytury i dlatego na podstawie artykułu 477 ze znacznikiem 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego oraz w związku z brzmieniem artykułu 119... 129 ustęp 1 Ustawy o emeryturach i rentach z FUS, który mówi, że świadczenia wypłaca się nie wcześniej niż od miesiąca w którym zgłoszono wniosek, a wniosek pan złożył 8 sierpnia 2017 roku dlatego Sąd zmieniając zaskarżoną decyzję przyznał panu prawo do emerytury od (...) roku, orzekł w punkcie 2 wyroku o braku odpowiedzialności organu rentowego, a w punkcie 3 zasądził z uwagi na to, że wygrał pan proces od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na rzecz ubezpieczonego kwotę 360 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego. Jest to podwójna stawka podstawowa wynikająca z przepisów Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych, bo Sąd przyznał podwójną stawkę uznając, że tego wymaga nakład pracy adwokata, który bardzo starannie, radcy prawnego, który bardzo starannie przygotował odwołanie. Powołał się na stosowne dowody i przepisy i do tego aktywnie uczestniczył w rozprawie przed Sądem Okręgowym.